

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
Solev. Regina Maria Nr. 18. Tipografia „Aradul”

INSERȚII
Se primesc după tarif în
Administrația ziarului
și la toate agențiile de
publicitate.

Lei ex.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

3 Lei ex.

Numărătoarea populației

— In vederea aplicării diferitelor reforme în județul nostru. —

Arad, 3 Iunie.

pentru punerea în aplicare a pozițiilor noii legi administrației și a viitoarei legi electorale pre-județului Arad a hotărât în-țarea unei statistici cât mai exacte a tuturor acestui județ.

această statistică, precum suntem obișnuiți, va fi bazată pe un recensământ care va aduna date individuale ale fiecărui cap de locuitor. Statistică, întocmită pe aceste date, va fi în mod precis populația fiecărei comune în parte, pe care o va înlocui apoi în mai multe categorii: sex, vârstă, data și locul nașterii, cetățenia, limba maternă, ocupația, studiile și profesiunea.

Realizată conform acestui plan, această lucrare statistică va fi, pe lângă celelalte, una dintre cele mai importante în acest gen și va servi ca de plecare pentru aplicarea legii în toate direcțiile.

Adevăr, știința statistică, care în toate țările o mare deosebit în ultimele decenii, este auxiliul cel mai prețios al tuturor rectorilor de ordin social, administrativ, economic, financiar și al tuturor hotărârilor care stau în căderea lor constituite ale Statului.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

Știința sociologiei, care este în zilele noastre, este un instrument al științei statistice fără de care nu ar fi avut baze necesare și să fie considerată ca o știință și o simplă speculație filozofică.

decât cu titlu de aproximație de către înșiși alcătuitoarii ei. Și chiar așa, ea nu era decât unilaterală, ca și recența lucrare asupra minorităților făcută de biuroul central statistic din Cluj.

Nu mai vorbim de vechile statistici efectuate sub regimul maghiar, cari nu pot avea valoarea din două motive: după război stările sociale au suferit transformări radicale iar masele populației și-au modificat grupările în așa fel că nu mai corespund vechilor statistici și, al doilea, că nu putem pune nici o bază pe niște lucrări făcute de organe interesate să ascundă lumii adevărul asupra stărilor din Ardeal.

Din lucrarea proiectată pentru județul Arad se va putea afla în mod exact numărul alegătorilor, atât pentru alegerile parlamentare cât și pentru cele comunale, iar aceste cifre vor servi mai târziu pentru deducțiunile ce s'ar face din comparația lor cu numărul celor ce au cerut înscrierea pe listele electorale și, în urmă, al celor ce și-au exercitat dreptul, deducțiunii de ordin educațiv politic și de fixare a unor situațiuni.

Cifrele privitoare la limba maternă, la confesiuni, la studii și profesii vor servi la fixarea situației reale, culturale și economice a populației minoritare și vor avea un rol de îndreptar în materie de măsuri economice.

Și, în sfârșit, această statistică va avea darul să ajute la grăbirea aplicării complete a reformei agrare și a improprietății, în mod echitabil și fără posibilitate de nedreptăți.

Precum vedeți, statistica proiectată depășește în importanță caracterul unei obișnuite lucrări de acest gen, pentru că este legată de interesele cele mai grabnice ale locuitorilor acestui județ.

NOTE Spre noi orizonturi

Arad, 3 Iunie.

Dupa calătoria îndrăznească din Canada la Roma, într-o barcă, după triumfală primire în solemnă capitală a Italiei noi, locotenentul Canadian Smith a plecat din nou spre noul și depărtate ținte.

Văselele bărcii lui vor înfrunta noi obstacole și vor învinge noi depărtări.

Locotenentul Smith își continuă cu toată vigoarea drumul: Odiu puternic și flămând de mari isprăvi al timpului nostru.

Gizetarii italieni scriu cu admirație neprecupțită despre acest oțelit erou al apelor. Ars de soare... Totdeauna vesel, seniu și liniștit... E parcă născut pentru a trăi pe apă... Când cineva îl întreabă despre peripețiile călătoriei, își ia un aer misterios, și mulțumit în același timp.

Peartă cu sine un carnet cu un lung și amănunțit memoriu, bogat în observații geografice, nautice și meteorologice. Un foarte nou gen de roman de aventuri, clădit sub conducerea credincioasă a realității și scris în stil sobru, nervos și velenos.

Acest memoriu va fi pentru publicul cititor o revelație mai interesantă decât cele mai interesante romane.

Înainte de-a părăsi Roma, Smith și-a vopsit din nou barca. Apoi a părăsit apele Tribunalului pleand spre Napoli... și de acolo spre Sicilia, Tripoli, Azia minoră... Cine știe!... Poate l'or înghiți într-o zi valurile nepăstora.

Poate l'or primi sărbătorește populații strănii în porturi cu soare de foc...

Apele bătute de puterea văselor lui îl vor face supuse sale... Și bucuriile lui pe luciul și pe revolta valurilor, vor fi desigur mai mari decât lașele bucurii ale vieții noastre de toate zilele...

Cu barca lui Smith parcă ceva din noi a plecat, fără de veste, peste imensitatea apelor și a lumii...

Modificarea tarifelor consulare

În „Monitorul Oficial” a apărut decretul regal prin care se modifică art. 2 și se adaugă un almeat la art. 5 din tariful consular, promulgat prin decretul Nostru regal cu No. 82 din 14 Ianuarie 1925, pentru a se percepe următoarele taxe:

„Art. 2. Certificarea unei traduceri a unui act dintr-o limbă străină în cea română și vice-versa, la legațiunii, la consulate și la ministerul afacerilor străine:
Pagina de 36 liori a actului 2 lei aur.

„Art. 5 b. Viza pașapoartelor supușilor Statelor Unite ale Americii de Nord, în baza înțelegerii stabilite, valabile un an, pentru oricare intrări în țară și libertate de oricare oficiu diplomatic și consular român 50 lei aur.

Aceste taxe se vor percepe cu începere de la 1 Iunie 1925.

Sărbătorirea unui slujitor al Țării

— Dl Mihail Ferechide —

Arad, 3 Iunie

Ardealul nu l cunoaște bine pe acest om politic, singurul supraviețuitor al marelui generațiuni căreia i se dădorește modernizarea statului român cuprins între Carpați, Dunare și Prut. Sobrietatea manifestărilor sale l'a reținut mărginit în politica internă a vechiului regat unde, — intrat în viața publică acum o jumătate de secol — a devenit o figură reprezentativă a epocii.

Arareori găsim, în politica unei țări, un om care să poată personifica mai complet acea putere ascunsă asupra semenilor, care se degajează din energie și din gest, acea covârșitoare calitate a unui bărbat politic, care se numește: autoritatea.

Dl Mihail Ferechide reprezintă autoritatea însăși. Gestul său tăios, vorba concisă și atitudinea l'impunătoare, drumul drept al hotărârilor reze și consecvența l'au indicat dela început ca omul actelor de autoritate. Dacă mai adăugăm o cultură juridică vastă, un talent oratoric impunător și temut, și o clară vedere a situațiunilor, toate aceste calități l'au ridicat la cele mai înalte dregătorii în vremea când ușile arenei politice nu erau deschise decât oamenilor aleși.

În cariera sa politică, dl M. Ferechide a fost omul situațiilor grele și al sacrificiilor necesare. Ministrul la mai multe departamente, anul de tristă amintire al răscoalilor țărănești, 1907, l'a indicat la postul penibil și extrem de greu al ministerului de interne și al prezidenției consiliului de miniștri. Mai înainte autoritatea sa a fost pusă la încercare în timpul mișcărilor antisemite din 1904 și mai târziu pe vremea agitațiilor de stradă ale socialștilor. A fost nu un călău al libertăților — precum vor să l'înșoreze unii — ci un necesar salvator al ordinii publice în anumite momente.

În evenimentele care au premers războiului României, dl Ferechide a contribuit cu marea sa putere de sugesție la înfăptuirea gestului hotărâtor. Concentrat în sine, l'am văzut pe străzile mahorite ale Iașului refugiatului, l'ândă și durerea înăbușită ce era să l' răpuna.

Vârsta psalmistului l'a dăruit, în zilele noastre, cu răbdarea de a presida un corp legiuitor a cărui lipsă de disciplină și de simț parlamentar ar fi smals atădată, a acestui este al atitudinii, gesturi de indignare și de revoltă.

Sărbătorirea celor 80 de ani de viață și celor 50 de ani de muncă în serviciul statului, trece pentru noi peste caracterul unei manifestări de partid. Fiindcă azi se sărbătorește trecutul, cumințenia politică, statornicia și fiindcă se aduce un omagiu — mai ales în vremurile noastre — omagiu care reprezintă ordinea și autoritatea.

Politica financiară a guvernului Painleve

— Correspondență specială a ziarului „Tribuna Nouă” —

Paris, 27 Mai

Difficultatea financiară în care se abate astăzi o țară mare ca Franța, dă naștere la o polemică inverșunată între partidele politice franceze.

Lumea s'a obișnuit să acuze unele persoane mai marcante din viața politică sau să atribuie un rol covârșitor orientării și curentelor politice, fără să se silească a percepe originea crizei în complexul evenimentelor economice și în starea Europei de după războiu. Ceece se inițiază cătuș de puțin în chestiile politice din Franța își va da seama că o țară devastată, împinsă la pragul falimentului din pricina sarcinilor mari angajate pentru reconstituirea teritoriilor devastate și pentru a asigura traiul celor 3 milioane de oameni despuși complet de bunurile lor, nu își poate vindeca rănilile prin proorile sale puteri. Un efort internațional s'ar fi impus, deasemenea, mărirea forte față de Germania, silind-o să repare ororile războiului ce l'a pricinuit.

În locul acestei solidarități a țărilor învingătoare, vom afla din nou, rea credință, invidiă și proceduri meschine pentru a împiedeca la fel, deșteptarea unui imperialism inexistent și a menșina Europa pe marginea prăpastiei ochind cu abuzul înmohorit, gata să se arunce în vârtej. Politica financiară a cabinetului Painleve a consistat în a înțrebuința prin solidaritatea aliașilor maniera forte față de Germania lui Hindenburg, iar în cazul de neputință vădită a Germaniei de a-și plăti datorile contractate la scopul războiului să obțină o repartizare justă chiar în cazul anihilării datorilor — impuse de starea de războiu. Astăzi, un guveru, care se inspiră în același timp de dnii H.riot și Poicare, având la frunte în pe dnii Painleve, Briand și Caillaux, li încumbă sarcina grea a echilibrării bugetului, rambursarea împrumuturilor contractate de guvernele precedente și plățirea bonurilor de tezaur la scurta epocă de 130 de miliarde precum și soluționarea chestiunii datorilor de războiu (330 de miliarde franci).

Exonerarea politicii financiare a dlui Caillaux, discutată în ședința parlamentului din 25 Maiu comportă a despărți din buget anuitățile Dawes ca scopul de a acoperi cheltuielile rezultate din ocupația Ruhrului, a plăti indemnitațiile pentru daune de războiu și mai la urmă a amortiza datorile interioare și exterioare. Prin operația aceasta bugetul se soldează cu un excedent de cheltuieli rămânând a propra vistieriei noui resurse financiare:

1. Impozitul general pe venit. Fără a majora tarifele, dl Caillaux nădăjduiește a augmenta rendementul prin instituirea unui control sever, prin represivitatea fraudei, mă-

FOILETON

Asasinarea lui Paul-Louis Courier

În ziua de 9 Aprilie, o întâmplare ciudată avu loc la hanul „Sicariul spanzurat.” Era un han suspect, la marginea pădurii Larzac, la vreo oră depărtare de Chavonniere. Îl ținea văduva Tricot și era frecventat numai de lemnari, căruțași și cărbunari. O lampă atârnată în platon cu o sârmă de fer, lumina încăperea cu pereți împodobiiți cu litografiile populare. Seara în ajutorul St. Quasimodo, câțiva oameni se îndreptau, pe diferite drumuri, spre han. Erau Michel Fremont, Pierre și Symforien Dubois; tatăl acestora Francois Arrault din Toors și Martin Boutel, adunător de surcele în cătunul Hardeliere. Necunoscutul se strecură în urma lor în casă. Francois Sauvaneau care rătăcea prin pădure ca un câine fără stăpân, așteptându-și în zadar prietenul care nu mai venea, îl zărise și îl urmărea de departe. Na îndrăsnise să intre și, ocolind casa, se lipi de oblonul prost închis, pe unde străbătea o dungă de lumină. Fără să priceapă bine trădarea a cărei victimă era, se simți deodată stingher și nădejdea i se topi într-o mână ascunsă. Ascultă, îngrijat, privind cât putea cu ochii holbați. Oamenii se așezară în jurul unei mese acoperită cu mușama și pregătită pentru dejun. Vocile ajungeau în răstmpuri până la el, când se înteară. Văduva Tricot aduse supă fumegând și pușe pe masă sticle cu vin alb de Veretz, cam acru care deshide pofta de mâncare și desieagă limba. Necunoscutul, alături de Fremont îl tură să bea.

Francis auzi:
— Trebuie să sfârșim odată cu asta...
— Nu mai rămâne vorbă că mi s'ar fi dat afară ca și mine, Michel, zise Pierre.

Paznicul lovi în masă și trase o lojurătură. Necunoscutul începu atunci să vorbească domol, îndelung; și toate fețele se întoarseră spre el Francois auzi:
— Tot ce pot să vă spun, prieteni, e că inamic al zeilor sau al oamenilor, trebuie să dispară cât mai curând; totul va intra atunci în rândul său. Tu, Fremont și tu Dubois va veți întoarce la fermă ca niși înainte dacă nu și mai bine. Cred că statul, satulăcut de întâmplarea neașteptată care l'ar descotorosi de dușmanul acesta, după câteva cercetări făcute numai de ochii lumii va pronunța o achitare generală. Dacă s'ar lăsa slobode în lume toate dobitoacele răioase, ar pieri societatea.

Toți au lăsat capul în pământ și au tăcut. Văduva Tricot aducea cărnații fumezând, gând, prăjiți la grătar și sticlele din vinul cel mai bun depe toată coasta, în gustu-i de soare.

Sauvineau rodea lemnul dela oblon: vorbele acelea contrare celor auzite, îl umpleau de groază. Acum înțelegea de ce rădeau de el și că n'o să-i mai calce piciorul pefla fermă: degetele i se crispară la dorința de a gătui.

Trebuie să sfârșim odată, zise din nou Pierre, cu l'afășarea întunecată.
Și convorbirea urma pe șoptite. Fremont,

care bea într-una cu o hălă în sânge, rosti cu gura cleioasă:
— Mi-a dat întâmplare pe mâine la pădure, la Groapa-Lolande, pe înnoptate.
— N'o să fie multă lume pe drum, e, pe aproape adunarea dela Saint-Avertin. Oamenii or să fie acolo la joc.

El bine, Michel, lăță un prilej... Dacă așa fi eu în locul tău!
— El și?
— Un for de pușă și totul s'ar sfârși într-o clipă.

— Dece tu l' dai tu, Pierre?
— Pentru că eu n'am, ca tuie, prilejul să mă apropiu de el, și l'as-i da de bănuș.
El! Dar ia spune-mi, e soldat, are să se apere. Nu mă duc singur.

— Se găsește cine să-ți dea o mână de ajutor.
Văduva Tricot aducea acum ostropel de iepure parfumat cu cimbrisor și pușe pe masă alt soi de vin care miroase a topo-rași de pădure. Și ieși.

— Da, trebuie să fim mai mulți. Fiindcă, dacă ne văd împreună, oamenii or să bănușască că plătăm vre'un lucru necurat.
— Dar, cum s'a hotărât, cine trage?
— Eu nu, zise Symphorien.
Eu nu zice Pierre, Fremont tăcea.

— Trebuie să tragem la sorți, zise Necunoscutul, turând de hăut paznicului care se și amestice. Am să tai bucățele de hârtie de diferite mărimi: cine o trage pe cea mai mare, acela-i alesul.

Și făcură aceasta în cea mai mare liniște. Michel căzu la sorț.
— Cereal a voit, zise Necunoscutul. Fiți fără teamă, eu am să fiu pe aproape.

Domnilor, trebuie să mă retrag, e târziu. Pe mâine, la groapa Lolande.
— Pe mâine. Va să zică, n'aveți de ce să ne temem?
— N'aveți de ce.
— Ne-am înțeles.
— Ne-am înțeles.

Necunoscutul ieși: văduva Tricot venea cu prunelă uscate fierte în vin vechiu și vouvrey spumos. Toată noaptea au baut și au sberbat într-o lădoită beție de ură și de via.

Omul misterios abia apucă să facă câțiva pași și Francois se arunsa asupra-l.
— Ai iată te, unde ai fost te căutam.
— Colo... am auzit tot. Vor să omoroare pe d. Courier, și Dubois are să fie capul, și eu, și eu... am să-i spun tot. Am să... am să...

Se îneca în balele lui, cuprins deodată de o mână câmplă, se năpusti asupra Necunoscutului. Dar celălalt îl apucă bruscu cu mâinile lui de fier.

— Ai auzit greșit, vino cu mine, am să te lămuresc eu, nu tremura așa. Vino, fiul meu. Vino...
— Îți țari în pădurea adâncată în întuneric.

În timp ce în sfatul acesta tragic, țărani pe cari li apărase îl condamna, Paul-Louis, în camera sa luată lucră supus pasiunii înțregii sale vieți, uita prezentul plin de desamăgiri și retrăia din farmecul trecutului, străduindu-și scrisorile din Italia, Florența, Roma, comtesa Albany, d. na Dionogi, d. na Pigalle, figuri de femei suverioare, clipe de fertice desăvârșite, icoane fugare prea timpurii, șiere, priveliști ulnuate, murmur

Mica publicitate

Dou ore de vioră. — Adresa la Administrația ziarului. (1239)

In 8 Iunie 1925 (a doua zi de Rusalii) se va ținea o

MARE SERBARE POPULARĂ

impreată cu dans la **BĂILE LIPOVA** cu concursul celui mai renumit cor din Banat

Corul din Chiseteu

compus din 100 persoane sub conducerea maestrului IULIU PUTICIU. Serbarea ține toată ziua. (1243)

No. 14594/1925. (1241)

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că proximal târg de țară în orașul Arad, se va începe cu ziua de 3 Iulie și va dura 5 zile adecă până la 7 Iulie 1925.

In ziua de 3 Iulie se va ținea târg de mărfuri și vite cu copite crepate. La 4 Iulie se va ținea târg de mărfuri și de cai, iar la 5, 6 și 7 Iulie se va ținea exclusiv numai târg de mărfuri.

Asezarea vânzătorilor în târg se va face de către Antistia Comunală circ. I.

Arad, din ședința Consiliului comunal al orașului cu drept de municipiu ținută la 30 Maiu 1925.

Consiliul comunal.

Primăria Pănatul-nou.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștință publică, că dreptul de vânat asupra teritoriului de 4000 jughere al comunei Pănatul-nou, se va da în arendă pe un interval de 10 ani, consecutivi, cu începerea dela 1 Ianuarie 1926 până la 31 Decembrie 1935.

Licitația va avea loc la primăria comunei Pănatul-nou în ziua de 15 Iunie 1925 la orele 9 a. m. Prețul de strigare 2000 Lei. La licitație se vor admite cei cari intrunesc condițiunile art. din legea pentru protecția vânătorilor și sunt înscriși ca membri în careva societate.

Oferte ulterioare nu se admit. Pănatul-nou, la 29 Maiu 1925. (1245) PRIMARIA.

Notariatul cerc. Prăjești.

No. 487/1925. (1244)

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștință generală, că teritoriul de vânătoare a comunelor: Prăjești, Doncei, Selejani, Ignești, Minead, Susani și Nădălbăști se va esarenda pe 6 ani, adecă dela 1 August 1925 până la 31 Iulie 1931, în biroul notariatului cercual Prăjești în ziua de 22 Iulie 1925 la orele 11 a. m. prin licitație publică.

Licitația se va ținea în conformitate cu legea pentru protecția vânătorilor și regulamentul vânătoarei precum și în conformitate cu legea asupra contabilității publice.

Prețul de strigare 150 Lei pentru fieștare comună. Condițiunile de licitație stabilite de reprezentanța comunală se pot vedea în biroul notariatului cercual Prăjești sub durată orelor de serviciu. Prăjești, la 24 Maiu 1925.

Notar cerc.: IOAN ALBIC

Prăvălie de mobile!

Regatul României Subprefectura județului Arad. No. 4866/1925. (1247)

Publicațiune de licitație.

Noi, Subprefectul județului Arad, având în vedere, că licitația ținută la 18 Maiu 1925 a rămas fără rezultat în conformitate cu dispozițiunile art. 79 din legea asupra contabilității publice, publicăm o nouă licitație pentru repararea clădirilor județului din centru.

Licitația se va ținea la subprefectura județului Arad, în ziua de 19 Iunie 1925 la orele 11 a. m., observând prescrierile legii contabilității publice art. 72—80.

Depunerea garanției provizorie de 4% a sumei din ofertă se va adevări prin recepisa adnexată ofertei. Suma preliminară în deviz este 36.940 Lei.

Elaboratul tehnic, condițiunile de licitație și modelul de oferte și contract se pot vedea zilnic în orele oficioase la serviciul de poduri și șosele Arad.

Arad, la 3 Iunie 1925.

Pentru subprefect: BONEU.

Regatul României Subprefectura județului Arad. No. 4866/1925. (1248)

Publicațiune de licitație.

Noi, Subprefectul județului Arad, având în vedere că licitația ținută la 18 Maiu 1925 a rămas fără rezultat în conformitate cu dispozițiunile art. 79 din legea asupra contabilității publice, publicăm o nouă licitație pentru repararea clădirilor în cari sunt instalate locuințele și birourile preturei Ineu.

Licitația se va ținea la subprefectura județului Arad în ziua de 19 Iunie 1925 la orele 11 observând prescrierile legii contabilității publice art. 72—80.

Depunerea garanției provizorie de 4% a sumei din ofertă se va adevări prin recepisa adnexată ofertei. Suma preliminară în deviz este 15700 Lei.

Elaboratul tehnic, condițiunile de licitație, modelul de ofertă și contract se pot vedea zilnic în orele oficioase la serviciul de poduri și șosele Arad.

Arad, la 3 Iunie 1925.

Pentru subprefect: BONEU.

Răspândiți Tribuna Nouă!

Regatul României Subprefectura județului Arad. No. 4866/1925. (1246)

Publicațiune de licitație.

Noi, subprefectul județului Arad, având în vedere, că licitația ținută la 18 Maiu 1925 a rămas fără rezultat în conformitate cu dispozițiunile art. 79 din legea asupra contabilității publice, publicăm o nouă licitație pentru repararea clădirilor în cari sunt instalate locuințele și birourile preturei Pecica.

Licitația se va ținea la subprefectura județului Arad în ziua de 19 Iunie 1925 la orele 11 observând prescrierile legii contabilității publice art. 72—80.

Depunerea garanției provizorie de 4% a sumei din ofertă se va adevări prin recepisa adnexată ofertei. Suma preliminară în deviz este 35350 Lei.

Elaboratul tehnic, condițiunile de licitație, modelul de oferte și contract se pot vedea zilnic în orele oficioase la serviciul de poduri și șosele Arad.

Arad, la 3 Iunie 1925.

Pentru subprefect: BONEU.

suri cari au să meargă până la confiscarea totală a valorilor neimpuse, deci la acest capitol di Caillaux propune majorarea puterii administrative.

2. Impozitele cedulare. A estui impozit e supus venitul rezultând după muncă, 10 la sută, venitul mixt după muncă și avere, 15 la sută și venitul după avere, 25 la sută. Di Caillaux deasemeni mărește puterea de control a administrației și mărește tarifele, scutind însă dela aceasta mărețarea salariile inferioare sumei de 20,000 franci.

3. Permisunea de vânătoare, prin noua lege finen iară teriful se va spori la 100 franci.

4. Deasemeni și tarifele postale; în loc de 25 centime se va plăti pentru trimiterea unei scrisori 30 centime.

5. O inovație curioasă a proiectului este dispozițiunile asupra societăților cari au monopolizat vre o bransă a producției în favoarea lor.

6. Statul pretinde a se împărtași din beneficiul acestei stări pentru societate și în asa mod a o expropria din privilegiul ei în profitul colectivității sporind tariful impozitelor datorită.

7. E norocoasă deasemeni partea proiectului care intinde dreptul de control al Statului asupra societăților de asigurare, fie mutuale, fie sub formă de societate capitaliste având participarea Statului în beneficii și creând o societate de reasigurare cu sediul Paris care va avea menirea de a canaliza operațiile de acest soi pentru teritoriul Republicii.

8. La fel se va proceda și cu industria petroliferă, asigurând participarea Statului în beneficii.

Orizontul se întinde însă la chestiunea tezaurului aci di Caillaux are că explică ceva, ce pentru noi rămâne însă obscur și de neînțeles. Ministrul de finanțe vorbește de megalomania bancherilor mari cari prin fraze adeseori obscure și întortochiate își crează reputații de proroc și genialitate. „Eu nu te-am înțeles Domnule, Dta trebuie să ai multă varză în cap, îi spuse un țaran lui Victor Hugo; de mulțori ne imaginăm că lucrurile pe cari noi nu le percepem depășesc orizonturile străne ale tale ligentei noastre.

Di Caillaux vorbește de o anumită rezervă de bacnote cu cari îi va fi în puțință să răsună cererilor de creanțe în timp de criză, ba mai mult va servi la rămbursarea bunurilor de tezaur la scurtă escanță.

Rezervă!! ce rezervă?? sau e vorbă de a pune sub teacă hârțile inflațiune? Ministrul de finanțe vorbește încă de noi garanții. Iată misterul ce se strecoară prin aceste rânduri.

Proiectul depus la Parlament de noul ministru de finanțe are meritul de a crea noul resurse financiare peste 3 miliarde franci, a realiza echilibrul bugetar, a plăti în mod treptat prin anuitățile Dawes datorile Statului față de exterior, în sfârșit de a abandona reformele și remediile propuse de socialisti, cu un cuvânt, de a se conforma, afară de rarele excepțiuni liniei de conduită a dior Laysterie și Francois Marsal, ministru de finanțe în fostul cabinet Poincare.

Paris, la 27 Maiu.

Salvator Brădeanu.

de ape sprintene, vrea de demult a sufla-tului în tineretea de odinioară a trupului. Toată a viața și-o retrăia în acele dii urmă ceasuri și păreri de rău dureroase și învâluiau sufletul stingher. Nu era decât un poet ce căutase în acele pământuri, cari cereau un realism pe care el nu-l avea? Nu era decât un călător, cum de prinsese rădăcina alături de o singură ființă, într'un singur punct al planetei? Dar femeea aceea și pământul acela, el le-a iubit din tot sufletul, trebuia, așadar, să le păzească, fără putință de evadare și de reînvier. De aceea și călătoria sa e fixată într'o definitivă expresie, ne mai putând, — ne mai trebuind, chiar — să fie schimbată. Paul Louis lucra până la zia. Discedimineață chema la el pe Fremont și pe Barrier, dându paznicului poruncă să plece la pădurea din Montabazon, apoi, îi aminti de întăinirea dela Groapa Lohande. Dete câteva lamuriri celuilalt. Barrier își, întâlni pe Symphorien care-i zise să nu-l mai aștepte, după amiazi, ca să meargă la Saint-Avertin. Valetul vorbi ceva în șoaptă cu Fremont. Cui celăilalt asculta îi zise:

— Suie-tu în pod și dă două brașe de fân pentru cai.

Fremont ieși cu pușca, în haine de sărbătoare, zicând că se duce la Evres să vadă pe tatăl și pe fratele lui. Femea rămâne pustie în ziua aceea de sărbătoare; doar cu Maria James, buclăta reasa, Françoise Gauthier și cărușul, Courier, inclus lucra înainte. Se cobori spre reșară, îmbrăcat foarte straniu. Avea o haină neagră, veche și licioasă, niște pantaloni de miază cafenie, o pălărie de impletită de miază. Fu văzut îndreptându-se spre Larçay. Dece nu luase cu el decât un baston? Iși prăgărise, nu demult, o pușcă și două pistoale, în urma celor spuse de un negustor din Tours:

— Mă mir, d-le Courier, că nu aveți cu d.v. vreo armă, sau o pușcă, când plecați în pădure!

Utase deodată această povăț. Căci totul trebuie să se implinească în ciuda voinții noastre, când a sosit ceasul. Plecă, așadar, ciudat mișcat, contemplând privilegiile cunoscute pe cari trebuia să le părăsească pentru todeauna. El oare oprit o-mul și și hotărâci singur soarta, și trebuie oare cu viața pe care o visează să nu fie niciodată și cea trăită? Ca să răsunel mai adânc mireasma pământului și a câmpului verde, înainte de a intra în captorul prisian, să se pătrundă pentru totdeauna, înconjur și luă o potecă abia vizibilă sub frunzele uscate. Deodată, se opri, o formă de om se legăna de o creangă, în fața lui. Phu de mirare, necunoscu în spăzurat, cu fața vântată, pe François Suvineau, legat cu propriu-i brău, de un stejar la răpântic. Siucidere? Omor?

— Bietul fiicău! șopti el, cuprins de o milă neobișnuită.

Cine va ști vreedată dece nevinovatul chip omenesc își sfârșise aici, în taina pădurilor, sărmatu-i viață? Nevinovatul dușese cu el taina care nu interesa pe nimeni. Vierul, îngrozit, părăsi cărarea, șovăind o clipă la gândul că ar trebui să vestească pe primar de această descoperire. Se gândi să se ducă a doua zi și-i văzu de drum, cu obrăzi scofăciți, cu umerii și mai încovoiați, cu inima strănsă de o intristare de moarte.

O privighetoare cânta în nepăsarea lucrurilor firii, cărora noi le atribuim, atât de zadarnic, o simpatie umană. Iată-l pe Courier dealungul apelor moarte ale bălții secate, ajuns la Groapa Lohande.

Se trezi deodată în fața lui Fremont, la care se așteapta să îl întâlnească, dar și înaintea lui Pierre și Symphorien, cu tatăl lor, Arrault Boutet, cu toții înarmați cu paști. La câțiva pași, era un om în bluză albă și cu pălărie neagră. Paul Louis se uită la el mirat. Dar în fața valetului alungat, pricina tuturor nenorocirilor lui, măștia îl cuprinsese din nou și-i ceru scrisorile dela nevastă sa. Pierre se împotrivi, și de aci se începu o discuție violentă. Symphorien, strigă:

— S'a sfârșit, trebuie să nu mai muște mâine din pâine.

Procesul asasinilor lui Ciordaș și Bolcaș

— Depozițiile martorilor —

Oradea-Mare, 2 Iunie

Se continuă audierea martorului Mociani. Di primprocursor Sovrea întreabă ce știe martorul despre scrisoarea pe care ar fi găsit-o un ucenic de cizmărie, care a fost în trebuință ca un cap de acuză contra lui Ciordaș?

Martorul răspunde că se vorbea de un ucenic de cizmărie care a găsit o scrisoare a lui Ciordaș și dându-o maestrului său, acesta a dat-o lui Verbocky. Conținutul scrisorii nu-l cunoaște.

Despre Magos știe că era locotenent, purta favorite și avea grade, la început acoperite, mai târziu tăiate.

Apărătorul dr. Kocsan întreabă de ce s'a întrunit consiliul în seara de 3 Aprilie și ce a discutat.

Martorul răspunde că a fost convocat numai pentru a preda puterea și banii și a lua formal cunoștință că este dizolvat.

La întrebarea apărătorului dr. Pogany, martorul spune că în consiliu era reprezentată și armata. După destăințarea consiliului muncitoresc, a rămas numai consiliul militar.

Președintele întreabă cum se făceau judecățile celor ce greșau față de dispozițiunile consiliului.

Martorul spune că nu a luat parte decât când s'a hotărât arestarea lui Traian Pinteru atunci s'a hotărât, după argumentările raportului, prin punere la vot.

Consiliul muncitoresc de asemenea era reprezentat în consiliul militar prin Ludovic Ballo și încă unul.

Acuzatul Magos se scoală și spune că va dovedi cu martori că niciodată n'a fost locotenent.

Gheorghe Ardelean, martor, declară că cunoaște pe Magos. L'a văzut adeseori la berăria Berea Rece și își aduce bine aminte că avea grad de locotenent.

Gheorghe Fitean, fost candidat de avocat în cancelaria lui Ciordaș, spune că în 1918 Ciordaș a strănut să se infiltreze consiliul național. S'a uitat un venit în Beiuș pe 1 Martie 1919 și au desfășurat o teroare mare. Ei mlatrau populația în mod îngrozitor, băteau pe cine le cădea în mână, se urcau în turnul bisericii și, chiar pe când se celebra slujba religioasă, cântau cântece triviale și urtau din ferestrele turnurilor. Verbocky făcea ce vrea, teroriz toată lumea. Armata roșie a sosit abia după asasinarea lui Ciordaș și Bolcaș. Verbocky avea o listă a cetățenilor cari trebuiau omorâți sau maltratați.

La seara arestării lui Ciordaș, martorul nu se afla la locuința martorului. Ciordaș n'a fost adus în fața vreunei instanțe de justiție. Când a întrebat pe Magos unde este Ciordaș, acesta a răspuns că nu știe unde este, dacă ar ști, și ar permite luxul să-l impuste el cu mâna lui. Despre revoluția din 1918, spune că țara-i răsculați au atacat numai pe aceia cari au persecutat familiile celor plecați pe câmpul de luptă. Pe atunci Ciordaș a vorbit mulțimei și aceasta s'a liniștit.

Saveta Peloni, martora, spune că avea restaurant lângă gară. În dimineața de 4 A-

prilie au venit la han 4 soldați plini noroi pe mâni și haine, ba are impresia erau plini și de sânge; au cerut apă spălat, mâncare și băutură. Când le a că băutură nu e permis să le dea, au amenințat-o cu armele și au pătruns în nișă, au băut, apoi au plecat. Printre cuzați nu recunoaște pe nici unul din soldați.

Fiind ora 2, președintele suspendă ședința până la ora 5 și jum. p. m.

Ședința de după amiază

Dr. Petru Popovici avocat din Vaslui declară că numai de crimele dela Sigheștel și Câmpeni are cunoștință. Descrie s'a înformat gârziile naționale, în 1918, din dinul Consiliului Național, întărit prin dinul Consiliului Dirigent în Decembrie Spune că în timpul revoluției din Noiembrie țărani au atacat pe aceia cari fosta stăpânire îi prigonisera.

Martorul era șef al gârdei naționale în această calitate a luat măsuri pentru restabilirea ordinii. Nu e adevărat că țărani ar fi atacat pretara și dezarmaci au cerut pur și simplu armele cari erau ale lor, dar cari fuseseră confiscate pretură.

După ce a venit armata condusă de cotenentul Ionaș, aceasta a terorizat grozitor populația satelor, se arestau schingiuiu omenii cu diuinul.

Pe Hankoczy îl cunoaște, el era ucigaș îngrozitor. Hankoczy a ocupat Vașcău cu forța, unde a terorizat populația s'a retras la Lunca, unde a continuat terarea. El era la Lunca pe când au asasinat Ciordaș, Bolcaș și Bogdan.

Ioan Bușuția, profesor din Beiuș, spune că numai din auzite știe de arestarea ucidera lui Ciordaș și Bolcaș.

Cunoaște pe Toma și Szanto din acuzată; nu știe însă să fi luat parte crime.

Co firmă cele afirmite de martori soldații săcui au murdarit biserică.

Știe că au existat liste negre des locuitori, dar nu știe cine le-a compus.

Vădava lui Ion Szigetkozi declară Magos a locit la ea 1—3 săptămâni, eu și mai aduce aminte dacă era lozotenent sau plutonier.

La întrebările crucice ale președintelui încearcă să negce cele declarate la judeforul de instrucție, dar apoi se scoală și spune că Magos s'a prezintat la ea locotenent, dar grade nu avea și demnitate nu voia să spună.

Procesul continuă.

Oaspeți români în Bulgaria

SOFIA, 2 (Rador). — Federația națională sportivă din Bulgaria a oferit asasinului banchet la cinstea oaspeților români. Asasinii între alții generalul Lazaroff, președintele onoare al federației, Deceff primarul și numeroși membri ai coloanei române Toasturile pronunțate au subliniat necesitatea unei apropieri româno-bulgare.

voi să fugă. Symphorien însă îl sora picior și îl culcă la pământ. Nefecul atunci strigă:

— Suat un om pierdut!

Fremont, pierzându-și răbdarea, desăpuga în stăpâna său. Acesta căzu. Pa cu îl scoțoti și îl întoarse cu fața în Cănd isprăvi, zise:

— Să fugim, e mort, s'o ștergem e timp.

La murginea unei gropi plină cu apă, cea în ziua de 10 Aprilie 1825 Paul Courier, fost ofițer în armata imperiului, valer al Legiunii de onoare, unul din mai glorioși scriitorii ai Franței, asasinat către țărani pe cari îi iubise, din toate terile cugetului său; pe pământul care era nespus de scump, din pricina singur fetei a cărei iubire stângace îl văd pentru todeauna.

Foul care l doborâse răsună în ecouri repetote, în valea Cher ului. Totori cari se întorceau dela Saint-Avertin spușeacă.

— Iacă o lovitură de pândur care a nit de cu vreme; o lovitură în plin sigur.

Asasini fură la înălțime. Michel Fremont se întoarse primul la fermă pela nouă Maria James și Reese Sogret, plugar, marturisiră neliniștea că nu li se întoarse stăpânul. Pazaicul se prefăcu că nu-i cobori. Symphorien veni și el mai spus că nu știe nimic și se puse să nănuce. Pazaicul, înaintea vetrei, desăpușca. Era turburat, suu stângaciu? Gionorni, rându-l la mână și sparse și dela sobă, care se cunoaște și astăzi meile voiau să li se aducă pistoale.

Înainta, au alergat la un vecin, la doctor la primar. Spre zia, dela Veretz până la Saint Avertin se știa că vierul dela ononiere dispăruse. Procurorul regali Tours dete ordin să se facă cercetări cadavru fu adus într'o căruță acoperită paic.

J. D. Orliac.

(trad. de S.)

CRONICA ȘCOLARĂ

Conferința Asociației învățătoresci din plasa Ineu

Ineu, 1 Iunie.

Sambata 30 Mai, a avut loc în comuna Ineu, întrunirea învățătorilor aparținând subsecției asociației învățătoresci din plasa Ineu...

Conduși de idealul lor sfânt, știind că acolo unde se vor aduna, vor pune la cale multe lucruri bune și îmbucurătoare...

În urmă se întorc spre școală unde îl vicepreședinte Roșu deschide conferința prin câteva cuvinte frumoase, arătând scopul adunării învățătorilor...

În predare și-a însușit în parte metoda pedagogică la predarea aritmeticii, lecția fiind reșită. S'au ridicat la critică dl Florea inv. din Cermeiu și dl Gh. Atanasiu inv. din Răpsig.

Se ridică dl director Tana din Cermeiu, care dezvoltă conferința intitulată „Probleme educative”. Ne aduce mai întâi exemple din noile metode de educație...

Voința care se formează în condiții educative de un aspect atât de fericit, este nu numai nebiruită, dar are facultatea superioară de a și dezvolta energia productivă...

Urmază apoi conferința dl Gh. Atanasiu inv. dir. din Răpsig sub titlul „Mijloacele prin care s'ar putea desțepa voia de muncă a învățătorului”...

Cu această ocazie, aduce în discuție partea materială a învățătorului, pe care n'o cere, dar trebuie dată, ca avârlindu-le-o în față să se ridice deasupra tuturor nevoilor zilnice.

Se procedează apoi la alegerea noului comitet de conducere, fiind declarați aleși următorii: președinte P. Roșu inv. dir. din Ineu, Secretar Florea inv. în Cermeiu...

La masă au fost dl Gh. Atanasiu referitor la această unire sufletească dl Alex. Bodici inv. Răpsig care prin cuvinte bătrânești, arată bucuria ce o simte slături de colegii săi toți români.

La masă au fost dl Gh. Atanasiu referitor la această unire sufletească dl Alex. Bodici inv. Răpsig care prin cuvinte bătrânești, arată bucuria ce o simte slături de colegii săi toți români.

La masă au fost dl Gh. Atanasiu referitor la această unire sufletească dl Alex. Bodici inv. Răpsig care prin cuvinte bătrânești, arată bucuria ce o simte slături de colegii săi toți români.

Table with columns: Valuta, Căruța, Oțelina. Rows: Napoleon, Măști, Leva, Lire otomane, Sterline, Francezi, Elvețieni, Italiani, Drachme, Dinari, Dolari, Marșă poloneză, Coroana austriacă, maghiară, cehoslovacă.

In atențiunea proprietarilor de mașini de treierat (câlcăt.)

Cu cele mai eficient prețuri de zi puteți primi personal sau pe poștă cu ramburs Castanele de prim ajutor sau obiectele de a întregi castanelul vechi conform. Ord. Minist. San. publ.

Eugen Lazar și Comp. Drogueria „Șarpele” str. I. C. Brătianu No. 7. (Weitzer I.) (1254)

Atențiune!

Avizăm on. Public, că Drogueria noastră la „ȘARPELE” care a fost pe Bulev. Regina Maria, cu ziua de azi funcționează pe Str. I. C. Brătianu Nr. 7 (f. Weitzer) în edificiul gr. cath.

Pe lângă biletele de noroc, se bucură tot cumpărătorul de o sticlă parfum gratis. (1253) Rugăm sprijinul on. Public românesc.

Drogueria „Șarpele”.

Plecarea și sosirea trenurilor în gara Arad.

Table with columns: Plecarea, Sosirea. Rows: Oradia-Mare, Curtici, Pecica, Timișoara, Teiuș, Brad, etc.

Calea Ferată Arad-Podgoria

Valabil de la 31 Maiu 1925

Mersul trenurilor

Large table with columns: Trenuri de persoane, Arad-Ghioroc, Ghioroc-Pâncota, Ghioroc-Radna. Rows: 2, 4, 6, 8, 10 Klm. etc.

Economice.

Convențiunea româno-polonă de cale ferată

În vederea asigurării expedițiilor rapide a mărfurilor, cum și a restituirii vagoanelor între România și Polonia, s'a stabilit pe baza unei convențiuni...

Se va da la aceste trenuri prioritate la mărfurile din traficul direct — bine înțeles după normele stabilite pentru fiecare administrațiune de cale ferată în parte.

Compușii cifră de 11 miliarde 910.000.000 dinari.

Sovietele vând aur

Londra. — Secretarul tezaurului, a confirmat știrea că guvernul sovietic a vândut pe piața Londrei bare de aur în valoare de 90.000 lire sterline.

Combaterea secetei în Rusia

Moskova, 30. — Guvernul sovietic a înființat un fond de 77 milioane de ruble, pentru lupta sistematică contra secetei în diferite provincii ale Rusiei.

Devizole și valuta

Rador, 3 Iunie.

Table with columns: Zărilor, Berlin, Amsterdam, New-York, Londra, Paris, Milano, Praga, Budapesta, Belgrad, București, Varșovia, Viena.

Cursul devizelor București

Table with columns: Paris, Berlin, Londra, New-York, Italia, Elveția, Viena, Budapesta, Praga.